

DEBAT

CONSULTEU MÉS ARTICLES A L'ARA.CAT

Un Parlament amb totes les veus

Divendres vam viure una enorme anomalia democràtica. Que la presidenta d'un Parlament, sigui qui sigui, hagi d'anar a declarar davant d'un tribunal per un debat i una votació parlamentària, mostra les mancances democràtiques d'un estat amb greus problemes per acceptar la seva pluralitat interna i per encarar els conflictes polítics de l'única manera que es poden resoldre: políticament.

El que succeeix no és un problema d'una persona, ni tan sols d'un moviment polític: és un problema democràtic de primer ordre. Per això són cada vegada més les veus que s'alcen contra aquesta imparabile judicialització. A Catalunya, a l'Estat i, tal com mostren les darreres reaccions de diputats britànics, suïssos, italians o alemanys, entre d'altres, també a Europa.

És necessari que aquest consens al voltant de la defensa de drets fonamentals es mantingui i s'ampliï; com també cal que el màxim de representants polítics a l'exterior estiguin amatents als atacs antidemocràtics que s'estan produint a l'Estat.

Totes les persones que tenim responsabilitats polítiques sabem que, en aquesta etapa apassionant que viu el nostre país, podem veure'ns involucrats, molt a pesar nostre, en processos judicials que resulten incomprendibles a ulls de moltes persones. I precisament perquè ho sabem, no té sentit lamentar-nos-en ni un sol segon.

Això no significa que no sigui imprescindible denunciar sempre que faci falta la persecució judicial dels debats i les idees, que afecta el Parlament, però també moltes altres institucions i càrrecs electes. Però és encara més necessari tirar endavant, amb fermesa i il·lusió, per assegurar que al Parlament de Catalunya, institució que representa la sobirania nacional, hi poden entrar tots els debats existents al carrer. Amb la màxima pluralitat possible i tenint en compte sempre totes les opinions, com no pot ser d'una altra manera en un país tan divers. Perquè defensar la llibertat d'expressió i

CARME FORCADELL

PRESIDENTA DEL PARLAMENT

el dret d'iniciativa dels diputats no se circumscriu a només determinades idees i grups, sinó al conjunt de la cambra. Aquesta riquesa és un tresor que ens cal preservar, però per fer-ho no pot quedar cap idea fora del Parlament.

Sabem que el més probable és que aquesta constant judicialització, en la qual el poder executiu utilitza el judicial per coartar el dret a debatre d'un Parlament, no només no s'aturarà sinó que

anirà a més. Sabem que els fruits de l'anomenada *operació diàleg* en el breu període de temps que ha passat des del seu naixement han estat la confirmació de la suspensió de Santi Vidal; l'aprovació del suplicatori a Francesc Homs, i l'arxivament de la querrela contra un exministre que conspirava per atacar els seus adversaris polítics.

Som conscients que hi ha a gent a qui li molesta que es parli, es debati i es voti sobre determinats temes. Són la mateixa gent a qui li molesta que es parli, es debati i es voti.

Tenim clar que alguns ja no en tenen prou suspensent i anul·lant lleis sorgides del Parlament de Catalunya, la majoria destinades a millorar els drets socials i la qualitat de vida dels catalans i les catalanes; sinó que pretenen que el Parlament s'autocensuri i que la mesa es converteixi en un òrgan censor. Però això no passarà.

Perquè, malgrat tot, tenim clar que les amenaces no ens faran fer cap pas enrere. Que la llibertat d'expressió i el dret d'iniciativa dels diputats s'ha de preservar sempre. Que cap tribunal pot impedir que al Parlament es parli d'independència o d'allò que creguin convenient els diputats. I que el Parlament mai no deixarà de fer la feina que li pertoca.

Per tot això, quan miro enrere em refermo en la meua actuació. Ho dic amb humilitat, amb la tranquil·litat i el convenciment d'haver actuat d'acord amb les meves funcions com a presidenta del Parlament. Perquè qualsevol altra actuació atacava directament tots els principis que defensem.

També hem de ser conscients que la solidaritat sense fissures amb les persones i càrrecs electes afectats per aquesta judicialització és imprescindible per fer front als embats que vindran. Units en la diversitat i en defensa de la democràcia.

I per això, a pesar de les dificultats que hi haurà, cal mirar endavant amb optimisme i el convenciment que el futur de Catalunya el decidiran els catalans i les catalanes, no cap tribunal. I que, sigui quina sigui la seva decisió, la democràcia haurà guanyat.

MANOLO GARCÍA

Els fruits de l'operació diàleg són la suspensió de Santi Vidal, el suplicatori a Francesc Homs i l'arxivament de la querrela contra un exministre que conspirava